

РЕШЕНИЕ

№ 2640

гр. София, 31.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав, в
публично заседание на 19.04.2011 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря М. Къскабийска, като разгледа дело номер **8596** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ).

Образувано е по жалба на „Г. Т. Л.“ О., гр. С., управлявано и представлявано от Т Н Гицова срещу решение № 9600-0575 от 11.10.2010 г. на началника на М. С., с което за част от внесените по ЕАД № 10BC005808H0115120/ 01.10.2010 г. стоки, описани в акта по вид, мерна единица, стойност (за брой, кг, чифт, комплект) е определена нова митническа стойност и е определено задължение - ДДС в общ размер на 4219.87 лева. В жалбата се излагат доводи за допуснато съществено нарушение на процедурата по издаване на оспореното решение, както и подробни съображения за нарушение на материалния закон. Жалбоподателят твърди, че е нарушена нормата на чл. 102 от Правилника за прилагане на ЗМ (ППЗМ). Твърдят, че в решението липсват мотиви относно занижената стойност на внесените стоки и за неприложимостта на чл. 29 от Митническия кодекс. Поддържа, че административният орган не е изложил мотиви за всяка една стока защо метода по чл. 30, § 2, б. ”б” от Митническия кодекс, както и че липсват доказателства за спазване на установената в поредност за определяне на митническата стойност на стоките. Исква се от съда да отмени оспореното решение и присъждане на направените по делото разноски. В съдебното производство жалбоподателят се представлява от адв. Айдарова.

Ответникът – началникът на М. С., чрез процесуалния си представител юрк. С изразява становище за неоснователност на жалбата

Административен съд С. град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

С ЕАД № 10BG005808H0115120/01.10.2010г. „Г. Т. Л.” О. е осъществило внос на стоки със страна на произход Т. Извършена е частична проверка в присъствието на декларатора (представител) В Г от служители на МБ С. И и ММГ 5, които взели мостри за отдел "Тарифна политика" на М. С., за което е съставен про-токол за извършена проверка на стоката № 1212/02.10.2010г.

С приемо-предавателен протокол от 06.09.2010 г. от служител при МБ С. ИЗТОК в ТП при ТМУ М. С. са предоставени мостри от стока №№ 12, 29, 30, 32, 33, 35, 36 ,44, 45, 51, 58, 61, 81 и 98 по ЕАД № 10BG005808H0115120/ 01.10.2010 г.

С писмо изх. № 2107 от 01.10.2010 г. на началника на МБ С. И от вносителя са изискани допълнителни документи относно прихода от продажба, относно наличието на разходи, относно плащанията, копия от външнотърговски договори, оферти, поръчки, фактури, дневник за покупки и продажби и др., необходими за установяване стойността на стоките, като писмото е получено на ръка от представляващ дружеството на 01.10.2010 г. Във връзка с така изисканите доказателства с писмо вх. № 2107 от 01.10.2010 г. „Г. Т. Л.” О. посочва, че при учредяване на режим „Внос” са представени фактура, ЧМР, тир карнет, сертификат АТР, износна турска митническа декларация, договор аз международна покупко-продажба, като са уточнили, че с оглед предвидения в договор 8-месечен гратисен период във връзка с плащането не могат да представят суифт за плащане на стоките. В писмото е отразено, че след реализация на стоките в бъдеще могат да предоставят на митническите органи копия от вътрешни фактури, от които да е видно цената на продаваните стоки.

С писмо изх. № 2107/06.10.2010 г. от началника на МБ С. И е изискано становище от отдел „Тарифна политика” в М. С. за митническата стойност на стоките по ЕАД № 10BG005808H0115120/ 01.10.2010 г.

Изготвено е становище изх. № 5808-0248 от 08.10.2010 г. от отдел „Тарифна политика” – М. С., в което е посочено, че съобразно предоставените мостри следва да бъде определена нова митническа стойност на основание чл. 30, § 2, б.”б” от Регламент 2913/92 (стоки № 12, 29, 30, 32, 33, 35, 36 ,44, 45, 51, 58, 61, 81 и 98) въз основа на информацията, съдържаща се в изчерпателно посочените 12 бр. ЕАД.

Производството е приключило с издаването на решение № 9600-0575 от 11.10.2010 г. на началника на М. С., в което е посочено, че е Извършен анализ на елементите за определяне на митническата стойност определена по реда на чл. 29 от Митническия кодекс на Европейския съюз /Регламент 2913/92 г./ и във връзка с прилагането на чл.181А и информация за стоки, определени в чл.152, ал.1 от Регламент 2454/93г. се установило, че декларираната митническа стойност на стоки №№ 12,29,30,32,33,35,36,44,45,51,58,61,81,98 внесени с ЕАД № 10BG005808H0115120/01.10.2010 г. е занижена. Административният орган е посочил, че резултатите от извършения анализ на елементите за определяне на митническата стойност, не доказват по безспорен начин, че декларираната стойност за описаните по-горе стоки, представлява общата платена или подлежаща на изплащане сума, дефинирана в чл. 29 на Кодекса, както и че декларираната митническа стойност не е приета и са използвани алтернативни методи за остойностяване съгласно разпоредбите и последователността, определена в МК. Отражено е, че въз основа на извадка от митническа информационна система /МИС-Ш-А/ е извършен анализ на митническата

стойност на идентични стоки, оформени на режим "свободно обращение- крайно потребление". От получените данни се налага изводът, че не могат да се приложат разпоредбите на чл. 30, параграф 2, буква "а" от Регламент 2913/92 г. - внос на идентични стоки, продадени за износ в приблизително същото време, на същото търговско равнище и същото качество, като на остойностяваните стоки. Използвайки метода на договорната стойност на сходни стоки, продадени с цел износ с местоназначение в Общността и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване, съгласно чл. 30, ал. 2, буква "б" от Регламент 2913/92 г. във връзка с чл.151, ал.3 от Регламент 2454/93г. и чл.36, ал.2, т.2 от ЗМ е определена нова МС със становище изх. № 5808-0248 от 08.10.2010 г. на отдел „Тарифна политика“. С решението е определена нова митническа стойност на стоки №№ 12,29,30,32,33,35,36,44,45,51,58,61,81, 98 по ЕАД №10BG005808H0115120/ 01.10.2010г. и е определено допълнително задължение за ДДС в размер на 4 219,87 лева.

По делото са приети доказателствата, съдържащите се в административната преписка, в т.ч. договор за международна покупко-продажба от 05.07.2010 г., сключен с А i.; износна митническа декларация № 1 от 30.09.2010 г.; фактура № и № от 30.09.2010 г. Приети са и представените от жалбоподателя доказателства, включително 2 бр. РКО № 442/03.12.2010 г. 4 № 445/08.12.2010 г. за плащане на сума в брой на доставчик „А М“, Т; дневник за покупките за периода 01.11.-31.11.2010 г.; главна книга сметка Доставчици за м. 11.2010 г.; главна книга сметка Стоки за м. 11.2010 г.; счетоводна справка доставчик № 16411 от. 30.12.2010 г.; главна книга „Каса в левове“ за м. 12.2010 г.; главна книга сметка „Други дебитори“; уведомление от доставчика за изплатена сума.

По делото са приети 6 броя от описаните на стр. 2 от оспореното решение общо 12 бр. ЕАД.

При така установената фактическа обстановка настоящият съдебен състав направи следните правни изводи:

Обжалваното решение е връчено на представител на дружеството на 14.10.2010 г., като жалбата до Административен съд С. град е подадена чрез Агенция Митници – ТМУ С. с вх. № 9600-0575 от 21.10.2010 г. Следователно, жалбата е подадена в срок, от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е и основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като извършва преценка дали същият е издаден от компетентен орган, в установената от закона форма, при спазване на процесуалните и материалноправните разпоредби, дали е съобразен с целта на закона.

Решение № 9600-0575 от 11.10.2010 г. на началника на М. С. е издадено от компетентен орган – ръководителя на митническото учреждение, овластен да упражнява митнически контрол и надзор (§ 1, т. 9 от Допълнителните разпоредби на ЗМ).

При издаване на оспореното решение е нарушена процедурата по чл. 102 от Правилника за прилагане на ЗМ (ППЗМ). Съгласно чл. 102, ал. 1 от ППЗМ митническите органи не следва да определят митническата стойност на внасяните стоки въз основа на метода на договорната стойност, ако, съобразно процедурата по ал. 2, имат достатъчно основания за съмнения, че декларираната стойност представлява общата сума, платена или подлежаща на плащане, дефинирана в чл. 35 от закона, или,

съгласно разпоредбата на ал. 1, т. 2 от същия член, декларираната стойност е повлияна от някакви условия или съображения и стойността на това влияние не може да бъде определена. От друга страна, нормата на чл. 102, ал. 2 от ППЗМ предвижда, че когато митническите органи имат съмненията по ал. 1, те могат да поискат допълнителна информация съобразно чл. 98, ал. 4, т. 3. В процесния случай с писмо изх. № 2107 от 01.10.2010 г. на началника на МБ С. Изток и в съответствие с разпоредбите на чл. 181 а(2) от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията, въвеждащ разпоредбите за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 за създаване на Митнически кодекс на Общността, от дружеството е изисквана допълнителна информация във връзка с вноса по процесния ЕАД № 10BG005808H0115120/01.10.2010г. съобразно нормата на чл. 178, ал. 4 от цитирания Регламент. Дружеството е представило отговор – писмо с вх. № 2107 от 01.10.2010 г.

Съгласно чл. 181 а (2) от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията когато съмненията продължават, независимо от представената допълнителна информация, митническите органи са длъжни, преди да вземат окончателно решение, да уведомят заинтересованото лице, в писмен вид, ако желае за мотивите, на които се основават техните съмнения, както и да му предоставят реална възможност да отговори. Окончателното решение и основанията за вземането му се съобщават в писмен вид на въпросното лице.

Следователно от анализа на чл. 102 от ППЗМ и чл. 181 а (2) от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията се обосновава извода, че при наличието на продължаващо съмнение относно митническата стойност на стоката, митническите органи уведомяват заинтересованото лице за съображенията (мотивите), на които се основават техните съмнения и му предоставят възможността да даде отговор по тях. Това означава, че след като от „Г. Т. Л.” О. е представило изискваните документи, но същото не е уведомено за наличието на продължаващи съмнения относно декларираната митническа стойност на стоките и че определената по реда на чл. 29 от МК на гореописаните стоки е повлияна от условия и съображения, които не могат да бъдат определени, така че тази стойност не може да бъде приета като законно определена митническа стойност. В становището на отдел „Тарифна политика” е посочено, че съществуват такива съмнения относно стойността по чл. 29 от МК, но не са отразени каквито и било съображения за този извод, както и липсват доказателства за надлежно уведомяване на лицето за тях.

Настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение е немотивирано и е издадено при неправилно прилагане на материалния закон, което обуславя неговата отмяна.

Съгласно чл. 29, § 1 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 митническата стойност на внасяни стоки е договорната им стойност, а именно, платената действително или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Общността, коригирана, при необходимост, в съответствие с разпоредбите на членове 32 и 33, при условие че: а) не съществуват ограничения относно правото на разпореждане или на ползване на стоките от купувача, различни от ограниченията, които: — са наложени или изисквани по силата на закон или от публичните органи в Общността, — засягат географската област, в която стоките могат да бъдат препродавани, или — не засягат значително стойността на стоките; б) продажбата или цената не са подчинени на условия или съображения, чиято стойност по отношение на подлежащите на остойностяване стоки не може да бъде определена; в)

нито една част от прихода от всяка последваща препродажба, последващо отстъпване на правото на разпореждане или на ползване на стоките от купувача не се връща пряко или косвено на продавача, освен в случаите, когато е възможна подходяща корекция по силата на член 32; и г) купувачът и продавачът не са свързани лица или когато са свързани лица — договорната стойност е приемлива за митнически цели съгласно параграф 2.

Когато митническата стойност на стоката не може да се определи съгласно чл.29, трябва да се приложат последователно б. „а”, „б”, „в” и „г” от чл. 30, § 2 от Регламент (ЕИО) № 2913/92, докато се стигне до първата буква, по която въпросната стойност може да се определи. Редът се спазва, само когато разпоредбите на една от буквите не са достатъчни или не може да се определи митническата стойност, като в такива случаи се разглежда следващата буква до определяне на въпросната стойност.

Съдът намира за необосновано приетото от митническите органи, че не може да се определи договорната стойност на процесните стоки на основание чл. 29 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 въпреки допълнително изисканите от вносителя писмени доказателства. В представения договор за международна покупко- продажба от 05.07.2010 г. стойността на описаните в ЕАД стоки не е конкретно посочена. Договорът има характера на рамково съглашение, доколкото според чл. 2 стоките като наименования, асортимент, количество, качество могат да се заявяват и договарят по всякакъв удобен за страните начин, включително на място в складове и обекти на продавача. Съгласно чл. 10 от договора цената на стоките се договаря за всяка отделна пратка, а според чл. 13 страните могат да конкретизират различни отстъпки при големи количества; при артикули с нестандартни размери, единични бройки, остатъци от обработка, артикули с ниско качество, бракувани при по-ниски цени от обичайните в международната търговия.

При така съдържащите в договора за международна покупко-продажба общи клаузи за определяне на цената на процесните стоки митническите органи са били длъжни да пристъпят към събиране и приобщаване на други доказателства за установяване на подлежащата на плащане цена. Единичната цена на всяка стока и общата стойност на съответното количество стоки, както и крайната обща стойност на всички стоки в щатски долари са отразени в износната митническа декларация и съответстват на фактури № 142612 и № 142613 от 30.09.2010 г., където е посочена обща стойност 15 300,00 USD CFR. От съдържанието на представената износна митническа декларация (кл. 22) стойността на стоките, описани в нея, съвпада с отразената стойност на стоките в цитираните фактури. Съгласно договора, сключен между страните, е предвидена възможността купувачът да плати за всяка конкретна доставка и преди уговорения срок. По делото са представени 2 бр. РКО, всеки един от тях за сумата от 19 550 лева, като сумата е осчетоводена в главна книга „Каса в лева” за м.12.2010 г. и в сметка „Доставчик” № 16411 от. 30.12.2010 г., както и уведомление от продавача (прил. на л. 142 от делото) за плащане на сумата по описаните фактури, измежду които са изброени и фактури № 142612 и № 142613 от 30.09.2010 г., т.е. налице е доказателство за изплащане на цялата описана в процесните фактури суми. По отношение на заприходяването на стоките дружеството – жалбоподател е представило дневник за покупки за съответния данъчен период (м. 11.2010 г.), съгласно който е отразен вноса по процесния ЕАД, което се доказва и от представената справка – извлечение от сметки „Доставчици” и „Стоки” за процесния период. Отразената в счетоводните документи стойност на стоките отговаря на митническата стойност по ЕАД. Така представените

документи не са оспорени от ответната страна.

Налице е пълно съвпадение на описаните в износната декларация, фактурите и в ЕАД стоки по вид, количество и мярка, поради което и с оглед другите доказателства, представени от вносителя – договорите за международна покупко-продажба, ордери за плащане на уговорената сума и доказателства за заприходяване на стоките, се обосновава извода, че са налице данни за определяне на митническата стойност на процесните стоки съобразно правилото на чл. 29 от Митническия кодекс на Общността. Не може да се поддържа, че липсват доказателства за платената реално или подлежащата на плащане договорна стойност на внесените стоки. За да се пристъпи до определяне на митническата стойност по реда на чл. 30, § 2, б. „б“ от Регламент 2913/92, следва преди това последователно да е изключено прилагането на предходните букви съобразно чл. 30, § 1 от Регламент № 2913/92. Това означава, че митническите органи е следвало първоначално да обосновават невъзможността да се определи митническата стойност на стоките по реда на чл. 29 от Регламент № 2913/92, след което да преминат към проверка на условията по чл. 30, § 1, б. „а“, след това по б. „б“ от Регламент № 2913/92, само ако не могат да се приложат предходните букви.

Следователно, при прилагане на заместващите методи по чл. 30, § 2, б. „а“ – б. „г“ от Регламент № 2913/92 и съответстващия му чл. 36 от Закона за митниците изрично се предвижда, че всяка следваща разпоредба се прилага само при условие, че не е възможно прилагането на предходната.

В оспореното решение на началника на М. С. е посочено, че въз основа на извадката от МИС – III – А и извършения анализ на идентични стоки, оформени на режим „свободно обращение – крайно потребление“ се налага извода, че не може да бъде приложен метода по чл. 30, § 2, б. „а“ от Регламент 2913/92. В административния акт, както и в становището на отдел „Тарифна политика“ липсват изложени каквито и да било съображения какви точно стоки са били обсъждани и дали те са идентични на всяка една от процесните стоки. В тази връзка основателно е възражението на жалбоподателя, че липсата на мотиви на митническите органи за изключване приложението на метода по чл. 30, § 2, б. „а“ от МК възпрепятства проверката на съда и представлява съществено нарушение на основното правило за последователно прилагане на заместващите методи по Митническия кодекс. За да бъде определена митническата стойност на конкретна стока по реда на чл. 30, § 2 от МК, необходимо е да не може тя да бъде определена по чл. 29 от Митническия кодекс, т.е. да липсват доказателства за договорната стойност, която е платена реално или подлежи на плащане. С оглед гореизложеното въз основа на представените от жалбоподателя документи при осъществения внос на стоките се установява, че тази предпоставка не е налице, поради което не може да се приеме, че е налице законово съмнение по смисъла на чл. 102, ал. 1 от ППЗМ у митническите органи по отношение на декларираната митническа стойност.

За да приемат, че не може да бъде приложена разпоредбата на чл. 30, § 2, б. „а“ от МК, митническите органи се позовават на извадка от митническа информационна система – МИС III А, въз основа на която е извършен анализ на митническата стойност на идентични стоки, оформени на режим „свободно обращение – крайно потребление“. По делото не е представена извадка от МИС III А от ответника, въпреки даденото му изрично указание за това с определение от 10.12.2010 г., както и с протоколно определение от 08.02.2011 г., с което му е предоставена повторно възможност да представи изисканите документи. Освен това позоваването на извадката е бланкетно,

без да са изложени конкретни съображения в насока колко и какви вносове за били обсъждани.

С обжалвания административен акт за една част от стоките по процесния ЕАД митническата стойност е определена по реда на чл. 30, § 2, б.б” от Регламент 2913/92 (аналогична е разпоредбата на чл. 36, ал. 2, т. 2 от ЗМ), като се използва метода на договорната стойност на сходни стоки, продадени с цел износ с местоназначение в Общността и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване. Като база за сравнение са използвани 12 бр. ЕАД №№ 10BG002000H0004674/19.09.2010г., 10BG003100H0002049/14.07.2010г., 10BG003100H0002629/15.09.2010г., 10BG003100H0002563/08.09.2010г., 10BG005808H0010091/03.09.2010г., 10BG003000H0014130/15.09.2010г., 10BG003008H0002652/12.07.2010г., 10BG003100H0002850/06.10.2010г., 10BG003100H0002502/01.09.2010г., 10BG002000H003928/08.08.2010г., 10BG005808H009493/23.08.2010г., 10BG002000H004696/20.09.2010г.

В решението липсва конкретно посочване коя стока от процесния ЕАД с каква стока е сравнявана и от кое от представените 12 бр. ЕАД за сравнение, като такава информация не се съдържа и в цитираното становище на отдел „Тарифна политика” изх. № 5808-0248 от 08.10.2010 г. Едновременно с това не се установява и по какъв начин е формирана новата стойност – липсва такава информация както в становището на отдел „Тарифна политика”, така и в обжалваното решение. Посочването на 12 бр. ЕАД в мотивната част на обжалваното решение и отразяването, че те са послужили за база за сравнение на гореописаните стоки не означава, че митническите органи са изпълнили императивното изискване административният акт да бъде мотивиран.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че оспореното решение № 9600-0575 от 11.10.2010 г. на началника на М. С. е незаконосъобразно, като издадено в нарушение на административнопроизводствените правила – липсват фактически и правни основания, поради което подлежи на отмяна.

В хода на съдебното производство жалбоподателят не е предявил претенция за присъждане на направените по делото разноски. Такова искане е направено с молба от 19.04.2011 г. от пълномощника адв. Айдарова, доклдвана на съдебния състав след приключване на устните състезания по делото, поради което същото не следва да бъде обсъждано в настоящия съдебен акт.

С оглед на горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 и чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд С. град, I отделение, IV състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на „Г. Т. Л.” О., гр. С. решение № 9600-0575 от 11.10.2010 г. на началника на М. С..

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ :